

om hvis Udbredelse der kan blive Tale. Det var disse Betragtninger, som jeg havde at gjøre ved Lovforslaget, men jeg kan, som jeg tidligere har udtalt, i og for sig ikke andet end finde de gjorte Forslag hensigtsmæssige, og naar Rigsdagen vedtager dem, vil jeg dert finde et Beviis for, at Stemningen i Landet er for saadanne Forandringer, og der vil da fra min Side ikke møde nogen Hindring for Lovens Vedtagelse. Jeg skulde imidlertid ansee det for ønskeligt, om Sagen maatte blive behandlet i et Udvalg, for at det kan underkastes Overveielse, hvorvidt det maatte være hensigtsmæssigt og nødvendigt, at de forskjellige Bestemmelser, jeg har savnet i Udkastet, bleve optagne i Loven.

Sasjelbald: Idet jeg skal tillade mig at yttre et Par Ord i denne Sag, skal jeg først henstille, om ikke en heel Deel af de Bemærkninger, som den ærede Minister fremsatte, kunde være spærede, hvis han nemlig havde bemærket, at § 7 indeholder, at alle ældre Bestemmelser om Forligelsesvæsenet fremdeles skulle staae ved Magt, forsaavidt de ikke ere hævede ved denne Lov. Da jeg forøvrigt kun har forlangt Ordet for at anbefale Sagen, saa kan det ikke andet end være mig kjær at have hørt den ærede Ministers Udtalelser, der hovedsagelig gik ud paa at erklære Forslaget for hensigtsmæssigt. Jeg troer virkelig, at det er overmaade hensigtsmæssigt, navnlig forsaavidt jeg antager, at den Naade, paa hvilken Forligelsescommissairerne efter Lovforslaget skulle vælges, vil medføre, at der vælges ansete Mænd, der ere i borgerlig Stilling, og Saadanne troer jeg ganske vist ere bedst skikede til at varetage dette Hverv.

Den ærede Minister yttrede rigtignok, at Embedsmænd kun ne være ligesaa vel skikede dertil, og det skal jeg ikke modsige, men jeg troer, at man i Reglen er berettiget til at forudsætte, at Mænd i private Stillinger have lettere ved at sætte sig ind i de Forhold, der kunde foranledige Sagens Indklagelse for Forligelsescommissiønerne, og hvis det er Tilfældet, vilde de ogsaa være bedst skikede til at mægle de stridende Parter imellem. Det troer jeg virkelig er Hovedsagen, og netop af den Grund er det, at det forekommer mig, at Lovforslaget er meget hensigtsmæssigt. Men ligesaa vist som det

Hovedsagelige ved Lovforslaget er dette, ligesaa vist forekommer det mig, at der vil være nogen Vanffelighed for Amtsraadet ved at udvælge disse 2 Mænd blandt det Antal, der bliver det foreslaaet, thi man maa lægge Mærke til, at Amtsraadet har ganske andre Hensyn at tage end det, der vel maa være Hovedsagen, nemlig Personernes Qualification. Amtsraadet maa nemlig ogsaa see hen til, at disse 2 Mænd boe i Midten af Jurisdictionen, eller, hvis Jurisdictionen deles, nogenlunde midt i Districtet. Fremdeles maa det ogsaa see hen til, at Mændene boe hinanden nogenlunde nær, thi ellers vil Hvervet blive dem for byrdefuldt, og ligeledes at de boe nogenlunde nær ved det Sted, hvor Forligelsescommissiøners Møder holdes; men naar Amtsraadet skal tage alle disse Hensyn, saa vil det virkelig blive temmelig indskrænket i sit Valg. Jeg tør ingenlunde her yttre mig bestemt om, paa hvilken Naade det kunde see hensigtsmæssigere; det er muligt, at Lovforslaget netop har truffet det Rette, men jeg har troet ved denne Behandling af Sagen at burde hentyde paa, om det ikke kunde være tilstrækkeligt, at Amtsraadet i hvert District valgte een Forligelsescommissair, og at der kunde tiltræde en Mand af Sogneforstanderskabet paa det Sted, hvor Forligelsescommissiønen holdtes, som anden Forligelsescommissair. Jeg skal ikke forfølge dette videre, men endeel af, hvad der for mig synes at være i Veien for, at Amtsraadet vælger begge Mænd, kunde bortfalde, naar der saaledes tiltraadte en Mand af Sogneforstanderskabet som anden Forligelsescommissair. Det var kun disse Antydninger, jeg vilde tillade mig, for at de muligvis under Sagens videre Fremme kunde tages i Betragtning.

J. F. Petersen: Jeg føler Trang til at takke den høitærede Justitsminister for den Velvillie, hvormed han er gaaet ind paa Sagen og udførlig omtalte den. Jeg kan heller ikke andet end ved denne Leilighed udtale min Glæde over den Stilling, som den høitærede Minister indtager ligeoverfor Forsamlingen. Det er saa kort siden, at Stillingen var anderledes, at vi vistnok Alle meget stærkt føle